

kocsit követték a megjelent vendégegyesületek saját zászlóik alatt. — A beszentelést megelőző egyházi szertartáson Wittenberger Antal apátkanonok fényes segédlettel celebrált s mise befejeztével az ünneplő közönséghez gyönyörű beszédet mondott, mely után a zászlóánya a felszentelt zászlóba beverte az első szeptet a következő jelmonddal:

„Minden dal, melyet e zászló alatt énekelnek, legyen ima az édes magyar hazáért.“

Következtek ez után a megjelent méltóságok, vendég-egyesületek, hivatalok, testületek képviselői és a magnások, úgy, hogy a beszentelési szertartás csak délben ért véget.

Délben diszebed volt, melyet a jubiláló egyesület a vendégek tiszteletére adott s a melyen nem kevesebb, mint ezer személy vett részt. 500-an a „Magyar Király“-ban, 300-an a „Concordiában“ és kétszázán a „Caszinó“ vendéglőjében. A hivatalos toasztok sorát a Magyar Királyban Pogány Károly főispán nyitotta meg, a királyt köszöntvén fel, mit a közönség felállva hallgatott végig. Suttág Ferencz Pogány Károly főispánt, Sulyok Árpád a zászlóalyát és a koszorús hölgyeket, dr. Handler Simon Wittenberger Antalt, Wittenberger Antal a jubiláló dal- és zene-egyesületet, Issekutz Aurél a megjelent vendégeket, dr. Loyczel Kálmán Lugos városát, Jussitz Károly Issekutz Aurélt, Rosenzweig Mór a sajtó képviselőit köszöntötte föl, a vendégek részéről a kecskeméti és temesvári dalegyesületek képviselői köszönték meg a szíves fogadtatást.

A szebbnél szebb beszédek a jókedvű hallgatóság meglehetősen türelmetlenül fogadta; közülök egyet, mely ugy tartalmi becsé-

re méltóságát megérdemelt, fogva is érdemesebb rosi dalárda, a nagyikikindai polgári dalegyesület, a majorkai román dalkör, a zombolyai dalegyesület és a temesvári »Typographia« közül több magyar népdallal, Erkel Sándor »Dalra magyar«, Mair »Szumi dal« és végül Kárrász K. R. »Kék viola« című közös versenyalával ismét a lugosi magyar dalegyesület lett az első díjnyertes. A Lorenz C. katonazenekari karmester, Novácsék M. székesegyházi karmester, Kubesch N. karmester, Neubauer W. karmester, Kárrász K. R. zeneintézeti igazgató és Hóos János képezdei zenetanár tagokból állott zsűri egyhangulag a lugosi magyar dalegyesületnek ítélte oda az első díjat, egy ezüst babérokoszorút, szalagján ezen felirással: »Csernői és tarkeői Desseffy Sándor csanádgyházmegyei püspök ő méltóságának védnöki díja. Temesvári dalkör 1882—1894. Temesvárott 1894. aug. 20.« Kedves megemlékezés okáért ide ígatom ama tagok neveit, kik dalegyesületünk ezen újabb díszes versenynél részt vettek: Sulyok Árpád egyesületi elnök, Issekutz Aurél egyesületi titkár, Halmay Gyula, Huszárék János és Weigand Antal választmányi tagok, Marsovszky Béla egyesületi gazda, Schwach Vilmos karnagy, továbbá Holczner Lajos, Jakobescu Ferencz, Kádár Gyula, Berariu György, Grozaveszku Szilárd, Mózes Hermann, Németh Dezső, Kögl Ágoston, Milutinovits János, Rollay István, Mustetz Antal, Okolicsányi László és Szekosan György működő tagok. A lugosi magyar dalegyesület tagjai — írja a Krassó-Szörényi Lapok aug. 26-iki 34-ik száma — f. hó 21-ikén a reggeli vonattal érkeztek haza az első díjjal kitűzött s megnyert ezüst babérokoszorúval. Az indóházban a nyertes dalegyesületet szép számú közönség várta, mely lelkesen megőljenozte a győzteseket. A dalegyesületi zászlót a babér-

arra, hogy megörökíttessék sikerült megszerznünk s azok kedvéért, a kik nem hallhatták, ime itt egész terjedelmében közöljük. Sulyok Árpád vármegyei főügyészünk ünnepi felköszöntője ez, mely igazán méltó az ő ismert szellemességéhez és kiváló képzettségéhez:

»Heine Henrik a német nemzet legnagyobb dalosa és legszellemebb fia, lengyelországi uti benyomásainak leírása közben, azt mondja hallgatójának most pedig uram vegye le kalapját és boruljon térdre, — mert a lengyel nőkről beszélek; — lelkem a Ganges partjain kalandozik, hogy felfedezem a legbájosabb virágok közül azt, a melylyel összehasonlíthatam, de nem talállok és csak ha Rafael ecsete, — Mozárt dallamai és Calderom nyelvezetével rendelkezném, — volnék képes visszaadni azon benyomást a melyet bennem a lengyel nők keltettek, a kiket csak azért nevezek el a föld angyalainak, — mert a valódi angyalok, — bizonyára a mennyországban lengyel női; — és ennekután a ragyogó szellemének teljes hatalmával, — elbűvölő rajzot ad a lengyel nők szellemi erkölcsi és testi bájjairól és azok tökéletességéről.

Kénytelen voltam pedig Heinet idézni azért, — mert teljes tudatában vagyok annak, hogy a reám bízott feladatnak saját erőmből, méltó módon eleget tenni nem tudok, nekem jutván azon megtisztelő szerencse, hogy lerójam a hódolat és hála adóját azon hölgyekkel szemben akik résztvevésük és megjelenésükkel a mai ünnepélyesség fényének emeléséhez, leginkább hozzájárultak és annak zomanczát képezik, — tehát első sorban a zászlóányával, azonkívül a szentelésnél résztvett összes hölgyekkel szemben.

Amidőn ezt teszem, a legnagyobb lelki

gyönyörűséggel állapítom meg azt, hogy nekünk koszorú díszítette, a melyet azután az egyesületi helyiségben testületileg helyeztek el. A koszorú, — melynek leveleire az ünnepélyen résztvevők nevei fognak hallomás szerint bevésetni*) — nagyon szép kiállítású s szalagjain a következő felírás olvasható: Csernői és tarkeői Desseffy Sándor csanádgyházmegyei püspök ő méltóságának védnöki díja. Temesvári dalkör 1882—1894. Temesvárott, 1894. aug. hó 20. »Üdvözöljük, a magunk részéről is, a dalegyesületet ez újabb diadaláért s kívánjuk, hogy szellemi erejével arányban gyarapodjék anyagi ereje is.

1895-ben négy hangversenyyel összekötött táncmulatságot rendezett az egyesület: febr. 26., márcz. 2., jun. 2. és nov. 23-ikén. Ezek közül különösen sikerült a márczius 2-iki műkedvelői előadással összekötött ugynevezett Szultán-est és a pünkösdi első napján a szíveségből átengedett m. kir. honvéd-sáfortáborban rendezett társas ünnepély. A Szultán-est hangversenyét megelőzőleg Sulyovszky Ignác »Házasság politikája« című egy felvonásos vígjáték került Litsék Jolán, Pátz Mariska, Milutinovits János és Okolicsányi László műkedvelők előadásában színre. A hangverseny műsorából, mely egyik kedvencz eszméje volt már Scherff Ferencznek is, ki ezélba vette, hogy Verő György »Szultán« című operettjének szebb dalait szőlőkban és karokban a közönségnek bemutassa, különösen kiemelkedtek és frenetikus sikert arattak Czibaron Paula román-szólója és kettőse Issekutz Auréllal, továbbá a »Szerenád«, »Induló«, »Bordal« és »Keringő« férfikarok. A febr. 26-iki és a nov. 23-iki hangversenyeken különösen méltó feltűnést keltettek gyönyörű összhanggal és finom műanszirozással a nagy vegyes karok, melyekben városunk számos szépe vett részt. A febr. 26-iki hangversenyen, melynek előestélyén (feb. 25.) a dalegyesület

még több okunk van hölgyeink lábai elé borulva, róni le tiszteletünket és hódolatunkat, — mert nem idegen nemzetbeli nők kiválósága fölötti elragadtatásunknak adunk kifejezést a költői ihlettség szárnyain, — hanem lelkünk mélyében gyökerező elemi igazságot hirdetünk, amidőn ami hölgyeinket oltalmazzuk, az elragadtatás és elismerés ugyanazon fokát, — még pedig joggal, mert a magyar hölgyekben különösen azok jelenlevő képviselőiben, megvannak a lengyel hölgyeknek Heine által megörökített minden eszményi tulajdonságai, ugymint a finom nőies lelkület, műveltség, szellem, báj, a minden nemes és jó iránti lelkesedés és a hazának lángoló szeretete — de azonkívül megvan a lengyel nőkben hiányzó szende nőiség és komolyabb erkölcsi érzés, amely az élet és az azokkal járó kötelességek mélyebb felfogásában nyilvánul.

Ezen az emberi tökéletességhez oly közel álló női típusnak egy kiválóan kedves és vonzó egyéniségét van szerencsém tisztelni a zászlóányában Issekutz Mária urnőben a ki az egész valóját eltöltő családi köréből majd kiragadva ebbeli kötelemeinek felfrétével — önfeláldozó módon elvállalta az általa nem keresett ezen terhes tisztséget a melyet oly elragadó kelettel és tökéletesen tölt be, tisztán azért mert tudja hogy mint magyar asszonynak ez lenni kötelessége volt.

Fogadja tehát mindezért az ünneplő egyesület, a vendég-ereg és nagyközönség nevében hódolatunkat és hálaikat, annak kijelentésével hogy miután mi köszönetünket lerovni képesek nem vagyunk, kívánjuk hogy családjában és gyermekeiben áldja meg a sors bőkezűen mindennel és adjon neki zavar talan boldogságos szeretettel telített hosszú

örömteljes életet. Megülte alapításának évfordulóját, Mascagni »Parasztbeesület«-ének Bordalában énekeltek: Balács Hermin, Belházy Margit, Czibaron Paula, Czintos Margit, Dipold Etel, Gidófalvy Mádi, Holczner Rózsika, Horger Klotild, Kobilás Mariska, Kobilás Zsófia, Kovács Ilona, gróf Coullémont Cornélia, Litsék Jolán, Löwenhardt Emilia, Madinesa Lukréczia, Pátz Mariska, Podhrádszky Elza, Szedlacsék Anna, Weinhardt Irén és Wolber Irén. A nov. 23-iki hangversenynek »Májusi éj« és Goll János »Ébresztő«-jében (alszóló: Kobilás Ida) énekeltek: Balács Hermin, Belházy Margit, Baumel Ella, Czibaron Paula, Czintos Margit, Dipold Etel, Holczner Rózsika, Horger Klotild, Kobilás Ida, Kobilás Miezi, Kovács Ilona, Runsch Mariska, Madinesa Lukréczia, Szedlacsék Anna, Weinhardt Irén, Weinhardt Gizela és Wolber Irén. A dalegyesület márcz. 15-ikén a szabadság ünnepének megünneplésére a róm. kath. plébániatemplomban hálaadó isteni tiszteletet tartott.

A dalegyesület felette agilis, egyik becsülványát az egyesület sikereibe és felvirágoztatásába helyező és társadalmilag is rendkívül szerencsés kezű titkárja: Issekutz Aurél, vármegyei aljegyző, Krassó-Szörényvármegye közönségének máj. 29. és 30-ikán tartott tavaszi rendes közgyűlésében a teregovai járás főszolgabírójává választatva meg, ez évben kivált a dalegyesület kötelékéből. Helyébe Biró Béla, vármegyei aljegyzőt választotta meg az egyesület titkárjának, Issekutz Aurélt pedig — érdemei elismeréséül — az egyesület dísztagjává választván meg, az erről szóló díszokmányt testületileg szolgáltatva át neki Teregován a dalegyesület. Folytatása következik

A koszorus hölgyek bájos virágzálaiból álló csoportjának pedig köszönetünk lerovásával kívánom, hogy életük folyását ne zavarja a gond és bánat soha, — legyenek mindenben hasonlók anyáik és ósanyáikhoz, és ha családot allapitanak, a minék mielőbbi bekövetkezését, mindegyikéjünknek tiszta szivemből óhajtom, ne feledkezzenek meg arról soha, hogy az emberiség, nemzet és haza sorsa a nők apró kezecskéiben nyugszik.

A többi beszédek szövege nem áll rendelkezésünkre, különben sem lenne módunkban azokat még kivonatossan sem közölni. Csak öt óra tájban volt vége a mindvégig emelkedett hangulatu lakomának s akkor is csak azért, mert a dalosoknak az öt órai nagy hangversenyre kellett menniük. Ez a hangverseny, melyen az összes megjelent vendégek szerepeltek egy számmal, méltán sorakozik a szombat délutánhoz, a már említett egyleteken kívül nagy tetszést aratta a zentaiak, kitűnően előadott zene számaikkal a kolozsváriak férfi és a versecziek vegyeskara. A hangverseny belenyult az esteli órákba.

Másnap a vendégek felejthetetlen emlékekkel eltávoztak, de felejthetetlen emléket hagytak hátra nekünk is.

UJDONSÁGOK.

Iskolai beiratás. A lugosi izraelita fiu- és leányiskolánál az 1904-1905. tanévre szóló beiratások f. évi augusztus hó 28., 29. és 30-án, továbbá szeptember 1. és 2-án, délelőtt 9-11-ig fognak a hitközségi irodában eszközölni. Beiratasi díj gyanánt minden tanuló után 2 K 80 f fizetendő.

A helybeli evang. elemi iskolában a beiratások f. évi szept. 1-4. napjain, d. e. eszközölni, a rendes előadás szept. 5-én veszi kezdetét.

Végre — eső! Olyan szivesen látott vendég ugyan rég nem volt az eső, mint az idei nyárban. Minden borulat felderíti a kedélyeket, de a szél csakhamar széjjelszórja a felhőket, az ég kiderül, kedélyünk ismét beborul. Tegnap délután öt órakor nem is esőt hanem rettenetes záport vártunk. Hatalmas szélvész kerekedett, csakhamar sötét lett, bár nem bizonyos: az ég felhőtől-e avagy a porfelhőtől. Aztán esett. Nem sokat ugyan, de ilyenkor a kevés is jól esik. Az éjjel folyamán több ízben hullott eső, azonban néhány percig csupán. Ma délután azután ismét beborult az ég és több rendbeli folytatásokban, habár nem tartóan, de két-három zápor valahogyan elverte a port és lehűtötte a már elviselhetetlen volt, kellemetlenül forró levegőt. Az eső egyébként az egész országon vonult végig — de már későn.

Csendélet Béliinczen. Lippován Szilárd bélinezi jómodu gazdának évekké elelőtt pere volt Kosár István ottani gazdával, amiért az utóbbi esküdt ellenségévé lett szomszédjának. A két gazda között azóta naponta fordultak elő különféle perpatvarok, melyek igen gyakran tettelegességgel is végződtek. Tegnap Lippován a vacsoránál ült családjával, amikor egyszerre az utcáról lövés dördült el és a golyó éppen a gazda füle mellett elsüvöltve egy fába furódott. Lippován azonnal feljelentette az esetet a csendőrségnél. Kosárt azonnal letartóztatták.

Kiadó-laptulajdonos: Szidon József.

Szidon József első délmagyarországi villanyerőre berendezett könyvnyomdája Lugoson (Vétes-palota.)

1407. végreh. szám. 1904.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbíró 1904. évi V. I. 935. számú végzése következtében Dr. Haus József ügyvéd lugosi lakos javára Botoroga Pavel ellen 50 korona és jár. erejéig 1904. évi július hó 21. n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 660 koronára becsült 2 ló, koezi, szerszám, 1 anyakocsa, 4 malacz, 1 tehén, borjú, üsző és 2 boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbíró 1904. évi V. I. 934/3 számú végzése folytán 50 korona tőkekövetelés, ennek 1903. évi január hó 16. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 35 korona 63 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Kricsován alperes lakásán leendő eszközzésére 1904. évi szeptember hó 12. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Lugos, 1904 augusztus 16.

Schieszler Vilmos, kir. bir. vhajtó.

10035/904. tkvi. szám.

Arverési hirdetmény.

A lugosi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Lugosi Népbank lugosi lakos végrehajtónak Borlován Demeter zsabári lakos végrehajtást szenvedő elleni 30 korona tőke ennek az 1903. évi november hó 18. napjától számított 6% kamatai 8 korona 10 fill. óvási 1/3% váltódíj 21 korona 20 fillér per és végrehajtási már megállapított költségek és ezennel 22 korona 30 fillérben megállapított árverés kérési valamint a még felmerülő költségek behajtása végett, továbbá a Poporul takarék és hitelintézet 120 kor. illetve 80 kor. Kadáriu Jon lugosi lakosnak 114 kor. 40 fill. és Pauneszku Pál lugosi lakosnak 50 korona és járulékaiból álló követelésének is végrehajtási uton való behajtása végett Borlován Demeter zsabári lakos végrehajtást szenvedőnek a lugosi kir. törvényszék mint tkvi hatósága területéhez tartozó Zsábár községi 164. sz. tjkvben A. I. 13., 19. sorsz. alatt foglalt ingatlanát egészben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben is részletezett összesen 1896 kor. kikiáltási árban az 1904 szeptember 24. évi, d. e. 11 órakor Zsábár községében megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek szükség esetén a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Arverelni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 20 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni vagy az annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 1/3 részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap alatt, a második 1/3 részét ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadik 1/3 részét ugyancsak az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5 százalék kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. állampénztár mint bírói letétpénztárba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A megállapított árverési feltételeket a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál ugyiszintén Zsábár község előjáróságánál, vagy a bírói kiküldöttnél megtekinthetők.

Lugos 1904 július 1.

Bagyik, kir. t. bíró.

7311. szám. 1904 tkvi.

Arverési hirdetmény.

A németbogsáni kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Németh Phöbusz lugosi ügyvéd által képviselt Vecseházi Takarékpénztár végrehajtónak Petku George duleoi lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 korona tőke, ennek 1899. évi november hó 8 napjától járó 6% kamatai 40 korona 50 fillér eddig megállapított 22 korona 30 fillér árverés kérési s ezután felmerülő költségek valamint a csatlakozást nyert Boesana Takarék és hitelintézetnek 329 korona, a németbogsáni Takarékpénztárnak 150 korona tőkek és járuléka iránti végrehajtási ügyében a németbogsáni kir. járásbíró lugosi kir. törvényszék területéhez tartozó Duleo község 149. számú tjkvben végrehajtást szenvedett tulajdonul félévett 75/b hrszámu 54. népességi számú 400 öl területű beltelkes ház, a 202/a, 465/a, 5606/a és 813/c hrszámu 8 hold területű ingatlanok 1004 korona kikiáltási árban 1904 november hó 16. napján délelőtti 10 órakor Duleo községében megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetén a megállapított kikiáltási áron alól is a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Venni szándékozók kötelesek az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében ígértéttel előt hánatpénzül a kiküldött kezehez a kikiáltási ár 20 százalékát készpénzben, vagy a kormány által óvadékképesnek nyilvánított s az árfolyam 2/3-áig elfogadható értékpapírokban letenni vagy pedig annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű letéti elismervényt átszolgáltatni s az árverési feltételeket aláírni, mely feltételek alól-írott telekkönyvi hatóságnál és az illető község-házánál tekinthetők meg.

A vételár három egyenlő részletekben és pedig 1/3-ad rész az árverés napjától számított 16 nap, 1/3-ad rész ugyanattól számított 45 nap, s végül az utolsó 1/3-ad rész az árverés napjától számított 60 nap alatt, az árverés napjától a fizetés napjáig számított 5% kamatokkal együtt a bogsáni kir. adóhivatalnál lesz lefizetendő az 1881. évi deczem hó 18-án 39485. l. M. szám alatt kelt és a bírói letétek kezelésé vonatkozó miniszteri rendele. 6. §-ában meghatározott módon és eljárás szerint.

A bánatpénz az utolsó vételári részletbe fog beszámíttatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, Német-Bogsán, 1904 augusztus 8.

Zana János, kir. aljárásbíró.

1409. 1904 vhtó. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági vhajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbíró 1904 V. I. 1403. sz. végzése következtében dr. Haus József ügyvéd lugosi lakos javára Krivinyanzu Botoroga Pavel és Haderen Stefan ellen 98 korona 7 fillér és jár. erejéig 1904 évi július hó 21. n. foganatosított kielégítési vhajtás útján lefoglalt és 1000 koronára becsült lovak, kocsik, sertések, szarvasmarhák, 2 boglya széna stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. bíróság 1904. évi V. I. 1403/3 számú végzése folytán 98 korona 7 fillér tőkekövetelés, ennek 1904. évi május hó 31. napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmad százalék váltódíj és eddig összesen 41 korona 23 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Kricsován alperes lakásán leendő eszközzésére 1904 évi szeptember hó 12-ik napján délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Lugos, 1904 augusztus 18.

Schieszler Vilmos, kir. bir. vhajtó